

formaaletjenlige. Udvalget har imidlertid tillige maattet sige sig selv, at det at vente i 10 Aar — saalænge bibeholdes nemlig Stiftstidendens Privilegium — vilde være altfor længe; det er jo tidligere oplyst, hvor lidet Udbredelse f. Ex. Ribe Stiftstidende og andre Stiftstidender have. Derfor have vi foreslaaet en ny § 4, som egentlig skal erstatte, og jeg tror mere end erstatte det, Indenrigsministeren har opstillet i sit oprindelige Forslag om, at der skulde uddeles Frieemplarer af Stiftstidender, Noget, vi maa finde i høieste Grad uhenfigtsmæssigt. I disse Retskrebsse vil altsaa Forholdet strax indtræde, for saa vidt det forlanges af vedkommende kommunale Raad, og det er en Selvfølge, hvad der ogsaa staa i Forslaget, at saa skal Retskredsens Tidende, naar der bliver udstedt Bekjendtgjærelse derom, træde i Stiftstidendens Sted. Disse retslige Bekjendtgjærelses og officielle Bekjendtgjærelses Plads i denne Tidende have den samme Kraft og Myndighed, som om de vare komne i selve Stiftstidenden. Betalingen skal erlægges umiddelbart til den paagjældende Tidende og ikke til Stiftstidendens Eier, som saa igjen efter den tidligere Tanke skulde udrede den til det mindre Blad, hvilket jo vilde være en Dnvei at gaa. Jeg er enig i det Underendringsforslag, som er stillet om, at det sidste Punktum af den foreslaade ny § 4 bortfalder, thi den er, som det vil se, overflødig, det er efter min Opfattelse ved en Feiltagelse, at dette Punktum er kommet ind. Jeg har i Dvrigt ikke hørt Udvalgets Mening derom, men jeg for min Part er af samme Mening som den ærede Forslagsstiller. — Efter at have sagt dette om Forslaget under Nr. 7 skal jeg nu begrundede Endringsforslaget under Nr. 1. Man har ment, at Statstidenden vilde faae et altfor stort Indhold, og vi have da ogsaa søgt at indbefomme denne Mening ved at foreslaa, at hvad der hidtil har skullet indrykkes i Stiftstidenderne alene uden at skulle i den Berlingste Tidende, ikke skal optages i Statstidenden. Det er altsaa ogsaa en Indbefommen inod de Lanter, som bleve udtalte her ved 2den Behandling. — Hvad Endringsforslaget under Nr. 2 angaar, da er det ligefrem en Feiltagelse, at de Ord, som det indeholder, ikke ere satte ind ved 2den Behandling; de fandtes i Regjeringens oprindelige Forslag og bør ogsaa staa her. Hvorfra Feilen er kommen, kan jeg ikke sige, men det er ogsaa det samme; det er som sagt ved en ren Feiltagelse, at det ikke er kommet til at staa i Paragrafen, saaledes som den blev affattet ved 2den Behandling. — Endringsforslaget under Nr. 6 betragter jeg nærmest som en Redaktionsændring og skal derfor ikke opholde mig videre ved Begrebsførelsen deraf. Endringsforslaget under Nr. 5 om, at „1873“ skal forandres til „1874“ betragter jeg ligeledes som en Redaktionsændring. Det er ogsaa en Forglemmelse fra Udvalgets Side, at denne Rettelse ikke er bleven

foretagen; jeg kan ikke opfatte det anderledes, end at det maa være en nødvendig Følge af Lovforslagets øvrige Indhold, at der bliver sat „1874.“ Jeg kommer nu til det Endringsforslag, der har voldt nogen Strid i selve Udvalget, om den Tid, hvori Stiftstidenderne skulde beholde deres Privilegier. Efter Forslaget, som det nu foreligger, skulle de beholde Privilegierne i 10 Aar; men dersom de Endringsforslag, der ere stillede af Udvalgets Flertal, vedtages, paalægges man strax Stiftstidenderne en muligvis ikke ringe Afgang i deres Indtægter, idet de strax komme til at miste de Jurisdiktioner, hvor de ikke have tilbørlig Udbredelse. Derfor have jeg og min ærede Medforslagsstiller fra Roskilde (D. Larsen) ment, at det vilde være billigt, da Thinget sidste Gang vedtog et Forslag om, at de skulde beholde Privilegierne i 10 Aar, at da Stiftstidenderne samtidig med, at de komme til at miste noget af deres Indtægter, ogsaa faae en Forlængelse af 5 Aar, saa at Tiden for Privilegiernes Bedbliven altsaa blev 15 Aar. Vi have ment, at dette var et Billighedshensyn, som burde tages. Et Par andre Medlemmer af Udvalget have ment, at Fristen burde forlænges til 20 Aar. Jeg skal for Dvrigt sige, at dersom Endringsforslaget under Nr. 7 vedtages, lægger jeg for mit Vedkommende ikke saa overdreven Vægt paa Tidsgrænsen, men jeg vil dog haabe, at Thinget vil følge det Endringsforslag, som er stillet under Nr. 4 om at forlænge Tidsfristen fra 10 til 15 Aar som det Forslag, der ligger imellem begge Yderligheder — thi der er ogsaa en anden Yderlighed, som ikke har villet forlænge Stiftstidendernes Privilegier ud over 10 Aar. For Dvrigt er Braaden tagen fra Stiftstidenderne i det Dieblit, da Endringsforslaget under Nr. 7 vedtages, thi da kan der jo strax indtræde det Forhold, som man maatte ønske var indtraadt for længe siden, at de stedlige Bekjendtgjærelseskommissioner kom til at faae den Udbredelse, som de saa længe have savnet. Jeg tror ikke at have Grund til at sige mere og skal altsaa tillade mig at anbefale de af os stillede Forslag, og jeg kan heller ikke se rettere end, at det vil være rigtigt at stemme for de af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) stillede Forslag.

Winther: Det ærede Thing vil se, at efter mange Bønskeligheder er der omtrent opnaaet Enighed i Udvalget om alle Punkter. (Ordspøreren: Nei!) Jeg mener, at der var en Del Stridsspørgsmaal, som have staaet mellem et Flertal paa den ene Side og et større Mindretal paa den anden Side, og at Mindretallet nu er svundet ind, og Flertallet blevet større. Blandt Andre har jeg sluttet mig til det nuværende Flertal, idet de Forordninger, jeg har gjort, tilbørlig ere blevne opfyldte, medens jeg paa den anden Side har maattet give noget efter. Jeg skal altsaa ikke